

Motion till riksdagen 2013/14:U268

av **Roza Güclü Hedin m.fl. (S)**

Ny handlingsplan för resolution 1325

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om implementeringsarbetet med FN:s resolution 1325 och om utvärderingen av detta.

Motivering

FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 (2000) uppmanar FN:s generalsekreterare, FN:s säkerhetsråd, medlemsstaterna samt andra icke-statliga aktörer att intensifiera arbetet för kvinnors säkerhet och deltagande. Resolutionen bekräftar den viktiga roll som kvinnor spelar i fråga om konfliktförebyggande, konfliktlösning och fredsuppbyggande. Den uppmanar samtliga berörda aktörer att intensifiera sitt arbete för att öka kvinnors deltagande på alla nivåer gällande förebyggande, hantering och lösning av konflikter. Till exempel ska alla berörda parter vidta åtgärder för att stödja lokala kvinnogrupperns fredsinitiativ vid konfliktlösning och genomförande av fredsavtal.

Resolution 1325 uppmärksammar även att kvinnor drabbas oproportionerligt av konflikter och uppmanar samtliga berörda parter att intensifiera sitt arbete för skydd av kvinnor i konfliktsituationer. Alla aktörer ska enligt resolution 1325 anlägga ett genusperspektiv på freds- och konfliktarbete. Resolutionen är bindande för alla FN:s medlemsstater, vilket innebär att Sverige har en skyldighet att implementera resolutionen.

I regeringens handlingsplan för perioden 2009–2012 som har förlängts till 2015 för att genomföra säkerhetsrådets resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet fastslås följande:

Genomförandet av resolution 1325 bidrar till att nå målsättningarna för utrikes-, säkerhets-, utvecklings- och försvarspolitiken, men också jämställdhetspolitiken. Kvinnors fulla och lika deltagande i konfliktförebyg-

Fel! Okänt namn på

gande, krishantering, konfliktlösning och fredsbyggande bidrar till internationell fred och säkerhet.

Sveriges arbete för att implementera resolution 1325 och den tillhörande nationella handlingsplanen behöver kontinuerligt utvärderas i syfte att identifiera framgångsfaktorer respektive områden där arbetet behöver intensifieras. För att säkerställa att implementeringsarbetet sker med den bredd som såväl resolutionen som handlingsplanen efterfrågar, krävs även breda utvärderingar. De utvärderingar som regeringen hittills genomfört saknar i detta avseende tillräcklig bredd. Utvärderingarna har baserats på kvantitativa indikatorer för utförmyndigheternas verksamhet, vilket inte tillräckligt reflekterar åtagandena i resolutionen och i den svenska handlingsplanen. Utvärdering och tillhörande indikatorer som är mätbara bör utformas med starkare koppling till hela handlingsplanen. I de indikatorer som har tagits fram mäts uppfyllnaden av mål (2) och (3) i handlingsplanen – att skyddet av kvinnor/flickor i konfliktsituationer stärks, och att kvinnor i konfliktområden deltar fullt ut och på lika villkor som män på alla nivåer – enbart ekonomiskt. Indikatorerna fokuserar endast den totala summan av utbetalda medel för program och projekt som syftar till att uppnå dessa mål. Därmed mäts inte insatsernas kvalitet och innehåll fullt ut.

Utvärderingen bör sålunda utvidgas från att bara omfatta verksamheten hos myndigheter som Försvarsmakten, polisen och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap till att också gälla regeringens politiska och diplomatiska arbete inom Regeringskansliet, inklusive utrikesförvaltningen. Relevant är även att följa upp regeringens arbete med att lyfta resolution 1325:s åtaganden i multilaterala forum och förhandlingar, exempelvis inom EU och FN och rörande ämnen såsom nedrustning och fredsbyggande.

Regeringen bör utforma och genomföra en bredare utvärdering samt parlamentarisk återrapportering av sitt implementeringsarbete rörande resolution 1325 och tillhörande nationella handlingsplan. En bredare utvärdering bör inbegripa att resultaten från utvärderingen återrapporteras till riksdagen, samt diskuteras i bredare forum där såväl riksdagsledamöter som representanter från det civila samhället deltar.

Utvärderingen av Sveriges implementeringsarbete gällande resolution 1325 är ett viktigt led i processen för att ta fram en ny reviderad svensk handlingsplan för tiden efter 2015. Detta arbete bör inledas under hösten 2013. Processen för att ta fram en ny handlingsplan bör inbegripa dialog mellan representanter från riksdag, Regeringskansliet, myndigheter och det civila samhället. Inför denna process krävs ökad tydlighet kring vem som har ansvar för och leder processen och det är viktigt med transparens.

Där man förutom det ovan nämnda också ser över fler och andra kontrollmöjligheter, samt verkar för att målet bör vara att minst 40 % ska vara kvinnor på alla nivåer i beslutsprocesser för fred och säkerhet, samt att tydliga tidsramar för arbetet med och i handlingsplanen prioriteras fram.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 2 oktober 2013

Roza Güclü Hedin (S)

Ann-Christin Ahlberg (S)

Anna Wallén (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Clas-Göran Carlsson (S)

Eva-Lena Jansson (S)

Ingemar Nilsson (S)

Katarina Köhler (S)

Kerstin Nilsson (S)

Lena Sommestad (S)

Monica Green (S)

Suzanne Svensson (S)

Agneta Gille (S)

Anna-Lena Sörenson (S)

Arhe Hamednaca (S)

Carina Ohlsson (S)

Elin Lundgren (S)

Eva Sonidsson (S)

Johan Andersson (S)

Kerstin Engle (S)

Krister Örnfjäder (S)

Marie Nordén (S)

Shadiye Heydari (S)

Åsa Lindestam (S)